

<http://kefad.ahievran.edu.tr>

Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi

ISSN: 2147 – 1037

Writing Skill Problems Experienced by Eighth Grade Students at the Sentence Level

Remziye Çölgeçen Kaya
Bahar Doğan Kahtalı

Article Information

CrossMark

DOI: 10.29299/kefad.885918

Received: 24.02.2021

Revised: 07.04.2021

Accepted: 20.08.2021

Keywords:

Writing skill

Writing problems

Sentence level

Abstract

Being one of the productive language skills, writing is a complex skill that actualizes in different levels as cognitive, affective, and psycho-motor. Writing skill is an activity sustaining for the whole lifetime to enable people to establish a healthy relationship with themselves and their environment. The first phase of the writing skill in sentence level should be completed during the second and third grades of primary school. Unless this phase is completed in these grades, it constitutes a problem in further levels. This study aims to reveal the problems that the 8th graders encounter in writing skill at the sentence level. Problems encountered at the sentence level are classified as problems caused by syntax, punctuation marks and orthographic rules, lack of logical coherence of sentences, and false use of conjunctions linking sentences. This is a qualitative research, and its model is document analysis. The study was conducted in the 2020-2021 Academic Year, in a secondary school located in the central district of a province in Turkey's southeast. The data of the research were obtained by having the 45 volunteering students at the school's 8th grade perform the writing activities. The data of the research were analyzed with the content analysis technique and the problems that students encounter in classroom writing practices at the sentence level were detected. According to the result of this search, the problems that students encounter in classroom writing practices at the sentence level have a variety. The most common mistakes are misspelling and punctuation mistakes, too long and incoherent sentences, and the mistakes stemming from the false arrangement of elements.

Sekizinci Sınıf Öğrencilerinin Cümle Düzeyinde Yaşadıkları Yazma Becerisi Sorunları

Makale Bilgileri

CrossMark

DOI: 10.29299/kefad.885918

Yükleme: 24.02.2021

Düzeltilme: 07.04.2021

Kabul: 20.08.2021

Anahtar Kelimeler:

Yazma becerisi

Yazma sorunları

Cümle düzeyi

Öz

Verici dil becerilerinden olan yazma, bilişsel, duyuşsal ve psiko-motor olmak üzere farklı düzeylerde gerçekleşen karmaşık bir beceridir. Yazma becerisi, insanın çevresiyle ve kendisiyle sağlıklı bir iletişim kurması için yaşam boyu devam eden bir etkinliktir. Yazma becerisinde cümle düzeyinde ilk aşamanın ilkokul ikinci ve üçüncü sınıfta tamamlanması gerekir. Bu süreç bu seviyede tamamlanmazsa daha ileriki seviyelerde sorun teşkil etmektedir. Araştırmanın amacı, 8. sınıf öğrencilerinin yazma becerisinde cümle düzeyinde yaşadıkları sorunları ortaya çıkarmaktır. Cümle düzeyinde karşılaşılan sorunlar; söz diziminden kaynaklanan sorunlar, noktalama işaretleri ve imla kurallarından kaynaklanan sorunlar, cümlelerin mantıksal bütünlük içinde olmamasından kaynaklanan sorunlar ve cümleleri birbirine bağlayan bağlaçların yanlış kullanımından kaynaklanan sorunlar şeklinde sınıflandırılmıştır. Araştırma nitel bir araştırma olup araştırmanın modeli doküman incelemesidir. Çalışma, 2020-2021 eğitim-öğretim yılında Türkiye'nin güney doğusunda yer alan bir ilin ilçe merkezinde yer alan bir ortaokulunda yapılmıştır. Okulun 8. sınıf öğrencilerinden gönüllü 45 öğrenciye yazma etkinlikleri yaptırılarak araştırmanın verileri elde edilmiştir. Araştırmanın verileri ise içerik analizi tekniğiyle incelenmiş, öğrencilerin sınıf içi yazma çalışmalarında cümle düzeyinde karşılaştığı sorunlar tespit edilmiştir. Bu araştırmanın sonucuna göre sekizinci sınıf öğrencilerinin yazma çalışmalarında cümle düzeyinde karşılaştığı sorunlar çeşitlilik göstermektedir. En çok

Sorumlu Yazar: Remziye ÇÖLGEÇEN KAYA, Öğretmen, MEB, Türkiye, remziyecolgecen@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-0956-7647>

Bahar DOĞAN KAHTALI, Dr. Öğr. Üyesi, İnönü Üniversitesi, Türkiye, bahar.dogan@inonu.edu.tr, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-6184-2306>

Atf için: Çölgeçen Kaya, R. & Doğan Kahtalı, B. (2021). Sekizinci sınıf öğrencilerinin cümle düzeyinde yaşadıkları yazma becerisi sorunları. *Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 22(2), 1218-1246.

Giriş

Dört temel dil becerisi içerisinde en son edinilen beceri yazma becerisidir. Verici dil becerilerinden olan yazma, bilişsel, duyuşsal ve psiko-motor olmak üzere farklı düzeylerde gerçekleşen karmaşık bir beceridir. Yazma becerisi, insanın çevresiyle ve kendisiyle sağlıklı bir iletişim kurması için yaşam boyu devam eden bir etkinliktir. Özbay'a (2014) göre yazma, duygu, düşünce, istek ve olayların kurallara uygun olarak birtakım sembollerle anlatılmasıdır. Yazma, kişinin düşündüklerini, duyduklarını, gördüklerini, hayallerini, hissettiklerini, kısaca yaşadıklarını birtakım semboller ve kodlar aracılığıyla anlatmasıdır (Akkaya ve Doyumğaç, 2020; Gündüz ve Şimşek, 2012; Yaman, 2014). Güneş (2014), yazmanın zihindeki duygu, düşünce, istek ve olayların belli kurallara uygun olarak çeşitli sembollerle anlatma olduğunu açıklamaktadır.

Dil becerileri kişinin yaşamı boyunca geliştirdiği süreçler olup her beceri diğerini tamamlar nitelikte sarmal bir şekilde gelişir. Bu yönüyle de bir beceri sağlıklı gelişmediğinde diğerinin gelişiminin de olumsuz etkileneceği söylenebilir. Yazma becerisi kaynağını dinleme, okuma ve konuşma becerisinden alır. Bu yüzden diğer becerilerden bağımsız gelişmesi söz konusu değildir. Yazma; insanın dinlediklerini, okuduklarını ve konuştuklarını somut bir biçime dönüştürmesidir. Özdemir ve Erdem (2011) yazmayı; okuma, dinleme, konuşma, görsel okuma ve görsel sunu ile beraber temel dil becerilerinden biri olarak ifade etmektedir. Hayes'e (2010) göre yazma; okuma ve dinleme ile birlikte okuryazarlığın unsurlarından biridir. Yazma eğitimi bireyde belirli aşamalarda gerçekleşir. Akyol'a (2005) göre yazma eğitimin ilk aşaması ilk okuma ve yazma öğretimidir. Özbay (2000) ise yazma aşamalarını "cümle düzeyinde", "paragraf düzeyinde" ve "metin düzeyinde" şeklinde sınıflandırmıştır. Başarılı bir yazmanın, üretmenin gerçekleşmesi öğrenci düzeyine bağlı olduğu gibi (Kıymaz ve Doyumğaç, 2020) aynı zamanda yazarın (öğrencinin) kişiliğine bağlı olarak da değişebileceği açıktır (Çiçekli Koç, 2009). Bu nedenle yazma eğitiminde cümle düzeyi, paragraf, paragraflar arası geçiş vb. birçok unsur dikkate alınıp öğrenci özellikleri, öğrencilerin yazmaya karşı tutumu, yazma ihtiyacı vb. özellikler de önemsenmelidir.

Yazma becerisinde amaç harfleri ve sözcükleri bir araya getirerek dilin kurallarına uygun cümleler oluşturmaktır. Karahan'a (2012) göre cümle; bir duyguyu, bir durumu, bir olayı yargı bildirerek anlatan kelime veya kelime dizisidir. Yazma eğitimi açısından düşünüldüğünde, cümlelerin belli bir bütünlük taşıması, cümlelerin doğru kuruluşu açısından son derece önem taşımaktadır. İyi kurulmuş cümleler yerinde kullanılan kelimelerden, iyi paragraflar iyi cümlelerden, iyi işlenmiş bir metin de iyi paragraflardan oluşması cümlelerin anlatımındaki önemini ortaya çıkarmaktadır (Tansel, 1985, s. 68). İlk okuma yazma süreci ile başlayan yazma eğitimine sonraki yıllarda öğrencilerin temel dil becerilerini geliştirmeye yönelik yapılan çalışmalarla devam edildiğini ifade eden Bahşi ve Sis (2019a), yazma becerisinin geliştirilmesi sürecinde bireylerin kendilerini yazılı olarak ifade etmesinin

hedeflendiğini belirtmişlerdir. Yazma becerisinde cümle düzeyinde ilk aşamanın ilkökul 2. ve 3. sınıflarda tamamlanması gerekir. Bu süreç bu seviyede tamamlanmazsa daha ileriki seviyelerde sorun teşkil etmektedir. Öğrencilerin ileriki dönemlerde basit yapıda bir cümleyi kurmada bile zorluk yaşadığı görülmektedir (Akbaba ve Yalçın, 2016). Cümle düzeyinde öğrencilerin yaşadığı sorunları Coşkun (2015) şu şekilde belirtmiştir:

“Cümlelerin birçoğu yarım bırakılmıştır ve yahut cümlenin ortasında başka bir cümle başlatılmıştır. Cümlelerin tamamına yakınında anlatım bozukluğu vardır. Kelime tercihlerinde önemli düzeyde yanlışlıklar vardır. Öğrenci söylemek istediğini ifade edemediği için sürekli aynı şeyleri tekrar etmektedir. Yazım ve noktalama açısından da sayılamayacak kadar çok yanlış vardır” (s. 49-52).

Cümle düzeyinde öğrencilerin karşılaştığı sorunların başında yazılı anlatım bozukluğu gelir. Yazılı anlatım bozuklukları cümlelerin mantıksal bir bütünlük içinde kurulamamasına neden olur. Ana dilini iyi öğrenememek ve ana dili bilincini kazanamamış olmak, anlatım bozukluklarına neden olmaktadır (Pilancı, 1998, s. 229). Yazılı anlatım bozukluğu, yazılanların vermek istediği iletilerin tam olarak algılanmasını güçleştirmekte ve öğrenmeyi geciktirmektedir. Zihin yazılanları anlamaya çalışmak yerine bozuklukları düzeltmekle uğraşmaktadır (Alpay, 2004, s. 51). Anlatım bozukluklarını engellemenin temel şartı yanlışları bilmek ve tespit etmektedir. Anlatım bozuklukları bilinçli ve sürekli yazma çalışmaları ile düzeltilebilmektedir (Aktaş ve Gündüz, 2002, s. 115). Özellikle Türkçenin yapı bakımından sondan eklemeli bir dil olması nedeniyle sözcüğe gelen ekler bazen anlatım bozukluğuna yol açmaktadır. Sözcüğe yanlış ek getirilmesinin nedenlerinden biri, kişinin söz dizimini oluşturan tamlamaları bilmemesinden kaynaklanmaktadır. Bir diğeri ise yüklem etken, edilgen durumuna göre özneye getirilmemesidir.

Yazılı anlatım çalışmalarında cümle düzeyinde sorunlarla karşılaşmamak söz diziminin kurallarına uygun olarak gerçekleştirilmesine bağlıdır. Söz dizimi yan yana dizilen kelimeler ya yargı bildirerek ya da varlık kavram ve hareketleri karşılayarak kelime gruplarını meydana getirir. Bu diziliş belli kurallara dayalı diziliştir (Karahana, 2012, s. 9). Cümle içerisinde söz diziminin ve cümle öğelerinin sağlam bir yapıya sahip olması gerekir. Cümlenin temelini oluşturan unsurlardan biri özne bir diğeri ise yüklemdir. Cümlede yargı bildiren ögenin yüklem olduğu düşünüldüğünde yüklemsiz cümle olmayacağı unutulmamalıdır. Özne ve yüklem arasına gelen diğer öğelerin aldığı ekler özne ve yükleme göre şekillenmektedir. Türkçe söz dizimindeki tamlamaların oluşturduğu söz grupları ve cümlecikler cümleye gelecek yüklem belirlenmesinde etkili olmaktadır. Bir dilin, dil bilgisi temellini belirleyen ana unsur tamlamalardır. Tamlamaları, cümle içerisinde isim ve sıfat tamlamaları oluşturmaktadır. Basit düzeyde sıfat ve isim tamlamaları ile cümle kurmak basit olabilir ancak cümlenin içerisinde sıfat ya da isim cümlecik ile tamlamalar kurmak zordur. Bunun için söz dizimini iyi bilmeyen, cümle öğelerinin birbiri ile ilişkisini kavramamış birinden iyi bir cümle kurması ve yazma çalışması yapması beklenmez. Söz dizimi ile ilgili hataları en aza indirmek için öğrencilerin

yazma becerileri küçük yaşta geliştirilmeye başlanmalı ve söz dizimi ile ilgili kuralların öğretilmesi hususunda öğrencilere uygulama çalışmaları yapılmalıdır (Akman, 2004; Delice, 2012, 2007, 2003).

Cümlelerin bütünlük taşımasını ve daha kolay anlaşılmasını sağlayan iki faktör vardır: Yerinde kullanılan noktalama işaretleri ve imla kurallarıdır. Özbay (2015) noktalama işaretlerinin dört temel dil becerisi içinde ele alındığında gerek anlama gerekse anlatma becerilerinin geliştirilmesine katkı sağladığını ifade etmiştir. Noktalama işaretleri dil becerilerini geliştirdiği gibi yazının daha anlamlı ve bütünlük içinde olmasını sağlar. İmla kurallarına dikkat edilip oluşturulan metinler hem estetik açıdan hem de belli standartlar çerçevesinde oluşturulduğundan kalıcı olur. Göğüş'e (1978) göre yazma çalışmalarında imla hatalarını en aza indirmek için öğrencilerin; yazarak öğrenmek, kuralla öğrenmek, yazımı zor olan sözcüklere yoğunlaşmak, yazımı güç sözcüklerden liste oluşturmak, yazma sorunları üzerine tartışma açmak, kendi güçlüklerini sormak, yazım kılavuzu ve sözlük kullanmak vb. özelliklere dikkat etmesi gerekir. Bu araştırma, ilkökul düzeyinde edinilmesi gereken yazma kazanımlarının edinilmediği düşüncesiyle 8. sınıf öğrencilerinin yazma becerisinde cümle düzeyinde yaşadıkları sorunları tespit etmek amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda şu sorulara cevap aranmaktadır:

- 1) Sekizinci sınıf öğrencilerinin cümle düzeyinde karşılaştıkları sorunlar nelerdir?
- 2) Sekizinci sınıf öğrencilerinin cümlelerini anlamsal bir bütünlük içinde oluşturamamalarının nedenleri nelerdir?
- 3) Sekizinci sınıf öğrencilerinin yazılarında söz diziminden kaynaklanan hataları nelerdir?
- 4) Sekizinci sınıf öğrencilerinin cümlelerinde bağlama öğelerinin yanlış kullanımından kaynaklı sorunlar nelerdir?
- 5) Sekizinci sınıf öğrencilerinin sıklıkla yaptıkları yazım ve noktalama hataları nelerdir?

Yöntem

Araştırmanın Modeli

Bu çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması araştırması kullanılmıştır. "Durum çalışması araştırması, araştırmacının gerçek yaşam, güncel sınırlı bir sistem (bir durum) ya da belli bir zaman içerisindeki çoklu bilgi kaynakları (Örneğin gözlemler, mülakatlar, görsel-ışitsel materyaller, dokümanlar ve raporlar) aracılığıyla detaylı ve derinlemesine bilgi topladığı bir nitel yaklaşımdır" (Creswell, 2013, s. 97). Bu çalışmada da sekizinci sınıf öğrencilerinin yazılarında önceden gözlem yoluyla fark edilen cümle düzeyindeki sorunları daha detaylı tespit etmek için belirli bir zaman içerisinde yapılan yazma etkinliği ile elde edilen dokümanlar incelenerek araştırma sonucuna ulaşılmaya çalışılmıştır.

Araştırmanın Katılımcıları ve Materyali

Araştırmanın katılımcılarının belirlenmesinde, amaçlı örneklem yöntemleri arasında yer alan kolay ulaşılabilir durum örnekleme uygulanmıştır (Yıldırım ve Şimşek, 2013, s. 141). Kolay ulaşılabilir durum örnekleme ile 2020-2021 eğitim-öğretim yılında Türkiye'nin güneydoğusunda yer alan bir ilinin ilçe merkezinde bulunan bir ortaokuluna devam eden sekizinci sınıf öğrencilerinden gönüllü 45 öğrenciye gerekli etik kurul ve kurum izinleri alındıktan sonra yazma etkinlikleri yaptırılarak araştırmanın verileri elde edilmiştir. Öğrencilerin 20'si erkek, 25'i kız öğrencidir.

Verilerin Toplanması

Verilerin toplanması için araştırmaya gönüllü olarak katılan sekizinci sınıf öğrencilerine "On yıl sonraki kendinize bir mektup yazın." ifadesi yöneltilmiştir. Süre ve sayfa sınırlaması yapılmamıştır. 45 öğrenci duygu ve düşüncelerini yazıya aktarmış ve araştırmanın verileri elde edilmiştir. Analiz sürecinde öğrencilerin hataları (Ö1: Öğrenci 1 gibi), şeklinde kodlanmıştır. Böylelikle katılımcıların kimlikleri gizli tutulmuştur. Öğrencilerin cümle düzeyinde yaptıkları hatalar üst kategoriler oluşturularak belli başlıklar altında toplanmıştır. Araştırma verileri, öğrencilerin ifadelerinden doğrudan alıntılar yoluyla desteklenerek sunulmuştur.

Verilerin Analizi

Verilerin elde edilmesinde içerik analizi tekniğine başvurulmuştur. İçerik analizinde yapılan temel işlem birbirlerine benzeyen verileri belirli kavramlar ve temalar çerçevesinde bir araya getirmek ve bunları okuyucunun anlayabileceği bir biçimde düzenleyerek yorumlamaktır (Yıldırım ve Şimşek, 2013, s. 259). Bu çalışmanın analizinde öncelikle veriler üst başlıklar ve onun alt başlıkları şeklinde biri diğerini kapsayacak şekilde kodlanarak verilmiştir. Öğrencilerin çalışma kâğıtları okunduktan sonra yaptıkları hatalar belirli başlıklar ve alt başlıklar iki araştırmacı tarafından gruplandırılmıştır. Araştırmanın güvenilirliğinin sağlanmasında tutarlılık ve teyit edilebilirlik ilkeleri esas alınmıştır. Tutarlılık ve teyit edilebilirliği Sönmez ve Alacapınar (2016) şu şekilde tanımlamaktadır:

"Tutarlılık, nitel olarak yapılan bir araştırmanın kendi içinde kurallara uygun yapıp yapılmadığını, yöntemin uygun olarak kullanılıp kullanılmadığının belirlenmesi olarak ele alınabilir. Teyit edilebilirlik ise "toplanan verilerin, ulaşılan sonuçların evet bu çerçevede olabilir"; "böyle kabul edilebilir, bu olgularla bu sonuçlar, yorumlar, araştırmacının topladığı verilerden elde edilebilir" demektir" (s. 75).

Başlık ve alt başlıklar belirlendikten sonra 45 veriden random olarak belirlenen aynı on beş veri, iki araştırmacı tarafından belirlenen başlıklara dikkat edilerek analiz edilmiştir. İki araştırmacı daha sonra bir araya gelerek analizleri karşılaştırmışlardır. Bu şekilde görüş birliği sağlanarak puanlayıcı tutarlılığı ve teyit edilebilirlik sağlanmaya çalışılmıştır.

Araştırma verilerinin geçerliliğini arttırmak adına öğrencilerin ifadelerinden doğrudan alıntılar yapılmıştır.

Araştırmanın Etik İzinleri

Yapılan bu çalışmada “Yükseköğretim Kurumları Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Yönergesi” kapsamında uyulması belirtilen tüm kurallara uyulmuştur. Yönergenin ikinci bölümü olan “Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiğine Aykırı Eylemler” başlığı altında belirtilen eylemlerden hiçbiri gerçekleştirilmemiştir.

Etik kurul izin bilgileri: Etik değerlendirmeyi yapan kurul adı: İnönü Üniversitesi Bilimsel Araştırma ve Etik Kurulu Sosyal ve Beşeri Bilimler Bilimsel Araştırma Etik Kurulu

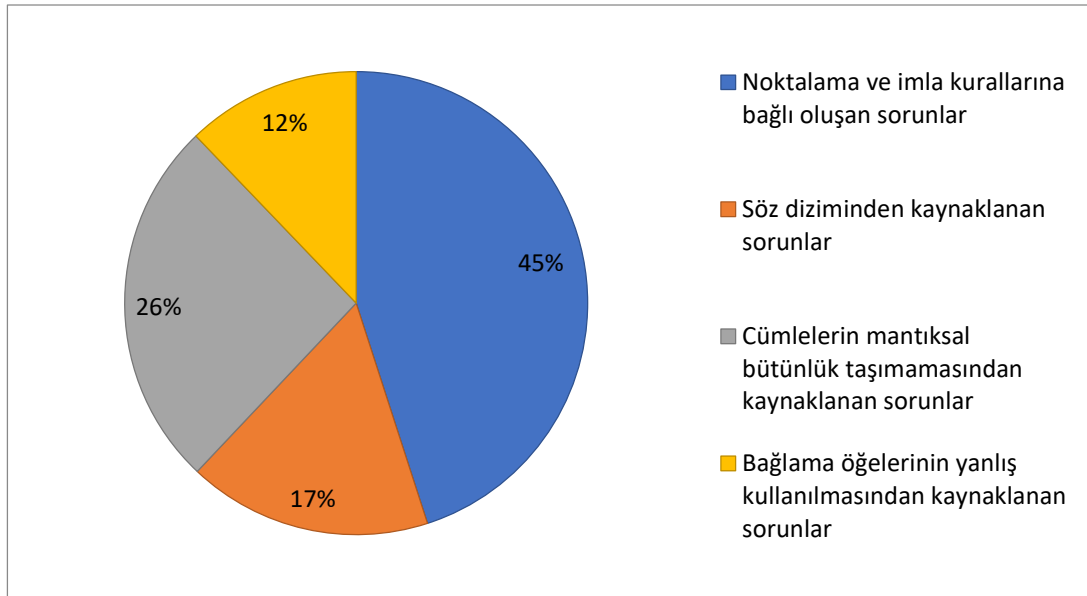
Etik değerlendirme kararının tarihi: 11/02/2021

Etik değerlendirme belgesi sayı numarası: 2021/4-14

Bulgular ve Yorum

Sekizinci Sınıf Öğrencilerinin Cümle Düzeyinde Karşılaştıkları Sorunlara İlişkin Bulgular

Örneklem olarak ele alınan sekizinci sınıf öğrencilerinin cümle düzeyinde yaptıkları hatalar 45 öğrenciden 40'ında ciddi boyuttadır. Yapılan yanlışların çoğu öğrencilerin kurdukları cümlelerde mantıksal bir bütünlük oluşturamamalarıdır. Ayrıca özne-yüklem uyumsuzluğu, tamlamalara getirilen ekler, sözcüklerin veya söz gruplarının yanlış anlamda kullanılması, noktalama işaretleri ve imla kurallarına bağlı gerçekleşen hatalar ve cümleleri birbirine bağlamada bağlaçların yanlış şekilde kullanılmasından kaynaklanan hatalar da yaygındır. Öğrencilerin yazılarında çok fazla cümle bozukluğu yaptıkları görülmektedir. Sekizinci sınıf öğrencilerinin yazma çalışmalarında cümle düzeyinde karşılaştığı sorunlar ile ilgili yüzdelik dağılımı Şekil 1’de yer almaktadır.

Şekil 1. Sekizinci sınıf öğrencilerinin cümle düzeyinde karşılaştıkları sorunların yüzdelik dağılımı

45 katılımcının analiz edilen yazma çalışmalarında toplamda 411 hata tespit edilmiştir. Şekil 1 incelendiğinde bu hataların %45’inin noktalama ve imla kurallarına bağlı (f:185) olduğu; cümlelerin

mantıksal bir bütünlük içinde kurulamamasından kaynaklanan hatanın %26 (f:106), söz dizimi ile ilgili hatanın %17 (f:70) ve bağlama öğelerinin yanlış kullanılmasından kaynaklanan hatanın ise %12 (f:50) olduğu görülmektedir. İlkokul düzeyinde kazanılması gereken cümle kurma becerisinin 8. sınıfta bu boyutta olması çalışmanın yapılması gerekliliğini göstermiştir.

Sekizinci Sınıf Öğrencilerinin Cümlelerindeki Mantık Hatalarına İlişkin Bulgular

Sekizinci sınıf öğrencilerinin cümle düzeyinde karşılaştığı sorunlardan birincisi cümlelerin mantıksal bir bütünlük içinde kurulamamasıdır. Öğrencilerin yazdıkları cümlelerin çok uzun ve anlamsal yönden kopuk olması, sözcüklerin yanlış anlamda kullanılması, deyimlerin yanlış kullanılması, özne-yüklem uyumsuzluğu ve gereksiz sözcük kullanımından kaynaklanan hata örnekleri Tablo 1’de yer almaktadır.

Tablo 1. Öğrencilerin cümleleri mantıksal bir bütünlük içinde kuramamalarına ilişkin sorunları

Hata türleri	f
Cümlelerin uzun olması ve anlamsal bütünlük bakımından kopuk olması	43
Özne- yüklem uyumsuzluğundan kaynaklanan hatalar	21
Gereksiz sözcük kullanımına bağlı gerçekleşen hatalar	19
Sözcüklerin yanlış anlamda kullanılması	16
Deyimlerin yanlış kullanılması	7
Toplam	106

Tablo: 1 incelendiğinde cümlelerin uzun olması ve anlamsal bütünlüğün bakımından kopuk olması (43); özne-yüklem uyumsuzluğundan kaynaklanan hatalar (21); gereksiz sözcük kullanımından kaynaklanan hatalar (19); sözcüklerin yanlış anlamda kullanılması (16); deyimlerin yanlış kullanılması ise (7) olarak tespit edilmiştir. Veriler analiz edildiğinde öğrencilerin uzun cümleler kurmasından dolayı anlamsal kopukluk meydana gelmekte olduğu ve gereksiz bir şekilde tekrara düşüldüğü görülmektedir. Sözcüklerin yanlış anlamda kullanılması anlam karışıklığına yol açmaktadır. Öğrencilerin ilgili hatalarını gösteren bazı ifadeleri şöyledir:

“İnşallah çalışkan ve hayatında dahada güzel şeylerin olmasını istiyorsan iş yerinde cana yakın arkadaşların var.”(Ö1)

“İnsanlar önemli olan her bir başarısızlık yılmamak, azim ve gayretli olmaktır.”(Ö2)

“Şimdi 23 yaşındayım ve çok mutluyum insanın hayatında dönüm noktası verdiği bazı zamanlar gerçekten bir ömür boyu hayatını değiştiriyor” (Ö3)

“Yanlış yolu seçerse koca bir üzümlükle sonuçlarına katlanır.”(Ö4)

“Geleceğe dair tek istediği şey okuluma dönmek arkadaşlarımı özledim.”(Ö6)

“İnşallah corona belası kalkar 2020’ye kadar yarabbim kendine”(Ö8)

“Kendi hevesimi tuttum.”(14)

“İnsanlar insanlarla yardımsever olması lazım İnsanlarla hoşgörülü olması lazım. Eğer insanlarla yardımlaşarsak insanlarla aramızda düşmanlık, cimri vb. şeyler içimizden gider eğer içimizden giderse insanlarla hoşgörülü ve cömert olup insanlarla yardımlaşırız.”(Ö17)

“10 yıl sonra kendimi bir ana sınıfı hocası olmamı isterdim..”(Ö27)

“Aileme bakmayı ve kendi maaşımı almışımıdır”(Ö42)

“Virüsle beraber gelen küresel ısınmaya devam eden zorlu hayat şartları geleceğimize daha hassas ve daha az zararlı kurtarabileceğimiz çözümler üretmek zorundayız.” (Ö44)

Öğrencilerin cümle kurarken özne-yüklem uygunluğuna dikkat etmemeleri sonucu oluşan hatalar ve aynı anlama gelecek sözcüklerin bir arada kullanılmasına bağlı olarak gereksiz sözcük kullanımına bağlı hatalar da yaptıkları görülmektedir. Öğrencilerin hatalarını gösteren bazı ifadeler şöyledir:

“Ama birçok insanlar bildikleri halde birbirlerine yardım etmiyorlar.”(Ö3)

“Bazı insanların bu özellikleri kendilerini dostsuz bırakırlar”(Ö6)

“Sen karşısındaki kişiyi anlamalı ve ona karşı davranmalıyız.”(Ö6)

“Yardımlaşalım paylaşalım hepimiz faydalanırız”(Ö8)

“Aslında radyo bölümü şöyle insanlara yardım ediyorlar” (Ö9)

“Bu haksızlıklara kadınlarımız boyun eğiyorlardı.”(Ö9)

“Toplum bir konuda farklı görüşmelere açık olmalıdırlar.”(Ö21)

“Kimse bizi sevmeyen bize yardım etmezler.”(Ö28)

“...ve dünya eski güzel hayatına geri dönmüşlerdi ve bundan dolayı doktorluğu seçmişlerdi.”(Ö29)

“İnsanlar ne ekerlerse onu biçerler”(Ö34)

“Vakit geçirdiğimiz bu zorlu yaşam koşullarında geleceğimiz için iyi adımlar atmamız gerekir” (Ö44)

Sekizinci Sınıf Öğrencilerinin Yazılarındaki Söz Dizimi Hatalarına İlişkin Bulgular

Sekizinci sınıf öğrencilerinin cümle düzeyinde karşılaştığı sorunlardan ikincisi söz diziminden kaynaklanan hatalardır. Öğrencilerin yazdıkları cümlelerde görülen nesne, yüklem ve tümleç eksikliği, öğelerin yanlış dizilmesi ve tamlamalara getirilen ekler sonucu oluşan hata örnekleri Tablo 2’de yer almaktadır.

Tablo 2. Cümle içerisinde söz diziminden kaynaklanan hatalar

Hata türleri	f
Ögelerin yanlış dizilmesinden kaynaklanan hatalar	23
Yüklem eksikliğinden kaynaklanan hatalar	18
Nesne eksikliğinden kaynaklanan hatalar	12
Tamlamalara getirilen ekler sonucu oluşan hatalar	9
Tümleç eksikliğinden kaynaklanan hatalar	8
Toplam	70

Tablo: 2 incelendiğinde ögelerin yanlış dizilmesinden kaynaklanan hatalar (23); yüklem eksikliğinden kaynaklanan hatalar (18); nesne eksikliğinden kaynaklanan hatalar (12); tamlamalara getirilen ekler sonucu oluşan hatalar (9); tümleç eksikliğinden kaynaklanan hatalar (8) olarak tespit edilmiştir. Cümlelerin ögeleri cümlelerin yapı taşlarıdır. Yüklemsiz kurulan cümleler yargı bildirmediğinden cümleler anlamsız bir hal almaktadır. Öğrencilerden alınan doğrudan alıntılarda cümlelerin yüklemsiz kurulduğu görülmektedir. Nesne, tümleç eksikliği ve tamlamalara getirilen yanlış ekler sonucunda bozuk cümleler oluşmuştur. Öğrencilerin hatalarını gösteren bazı ifadeler şöyledir:

“ve arkadaşlığın devam etmez”(Ö1)

“Geçmişte centilmence oynanılan futbol şimdilerle alakası yok.”(Ö2)

“Yaptığımız emeğin karşılığını almıyoruz. Ve boşa çıkarmamalı”(Ö4)

“İnsanlara faydalı olabilmek ve mutlu, huzurlu olacağın mesleği yapmanın (en önemlisi de bu) mutluluğu.”(Ö6)

“Günümüzde insanların bir değerini kaybetme aşamasına geldikleri ortadadır.”(Ö7)

“Ülkemizde çoğu insanlar okul okumamış.”(Ö7)

“Çocuklar hepsi okula gidiyordu.”(Ö11)

“Okuma bilmeyen bir toplum her zaman sanki bir yarısı eksikmiş gibidir.”(Ö17)

“Bütün hocalarıma teşekkürler onların çabalarıyla.” (Ö20)

“Bağlantının koptuğu varsa ve özlüyorsan ara ” (Ö20)

“umarım gelecekteki ben bu yolda kendini kaybetmeden sağlam bir şekilde ilerlersin.”(Ö20)

“O toplum birlikte her şey üstesinden gelebilir.”(Ö28)

“Hep insanlara özendim giymine sevgisine kandım yaşayamadım”(Ö39)

Sekizinci Sınıf Öğrencilerinin Cümlelerindeki Yanlış Kullanımdan Kaynaklanan Bağlama Öğeleri Sorunlarına İlişkin Bulgular

Sekizinci sınıf öğrencilerinin cümle düzeyinde karşılaştığı sorunlardan üçüncüsü cümle içinde bağlama öğelerinin doğru kullanılmamasıdır. Öğrencilerin yazdıkları cümlelerde “ve” bağlacının gereksiz kullanımı, “de” bağlacının yanlış kullanılması ve geçiş ve bağlantı sağlayan ifadelerin yanlış kullanılmasından kaynaklanan hata örnekleri Tablo 3’te yer almaktadır.

Tablo 3. Öğrencilerin cümle içinde bağlama öğelerini doğru kullanmamalarına ilişkin sorunları

Hatalar	f
Cümleleri birbirine bağlamada “ve” bağlacının gereksiz kullanımı	21
“de” bağlacının yanlış kullanılması	18
Geçiş ve bağlantı sağlayan ifadelerin yanlış kullanılması	11
Toplam	50

Tablo: 3 incelendiğinde cümleleri birbirine bağlamada “ve” bağlacının gereksiz kullanımı (21); “de” bağlacının yanlış kullanılması (18); geçiş ve bağlantı sağlayan ifadelerin yanlış kullanılması (11) olarak tespit edilmiştir. Öğrencilerin doğrudan alıntılarında baktığımızda “ve” bağlacının gereksiz kullanılması kompleks cümlelerin oluşmasına neden olmaktadır. Ek olan “-de, -da” ile bağlaç olan “de, da”nın sıklıkla karıştırıldığı görülmektedir. Ayrıca cümleler arasında geçiş ve bağlantı sağlayan ifadelerin de yanlış kullanıldığı gözlemlenmektedir. Öğrencilerin hatalarını gösteren bazı ifadeler şöyledir:

“...hayatında dahada güzel şeylerin olmasını istiyorsan iş yerinde cana yakın arkadaşların var.”(Ö1)

“Tahminimce liseyi ve üniversiteyi kazanmış ve başarıyla bitirmişsindir.”(Ö11)

“Şimdi okul hayatımdan bahsedeyim; derslere çalışıyorum ve ortaokulda son yılım derslerimi ve hocalarımı seviyorum” (Ö25)

“İnsan kendi kendine verdiği kararlar önünde ne hayaller nede gerçekleri bırakıyor.” (Ö25)

“Bundan 10 yıl önce covid adında bir hastalık çıkmıştı milyonlarca insanımızı kaybetmiştik ve çok yakınlarımızı da kaybetmiştik ve çok doktorlarımızı da kaybettik ve anladık ki doktor bir insan için canını hiçe sayıp o riski göze alıyormuş ve en sonunda aşı üretilmişti ve herkes bu hastalıktan kurtulmuştu ve dünya eski güzel hayatına geri dönmüşlerdi ve bundan dolayı doktorluğu seçmişlerdi.”(Ö29)

“Belkide kıyamet kopmuştur.”(Ö32)

“Tıp bölümünü 6 yıl okuyup Çocuk doktoru olmak sonra da hasta çocukları iyileştirmek maaşını biriktirip annem ve babama ev almak ve o evde kardeşimle yaşamak.”(Ö33)

“tabikide okula zorla gelmiyorduk”(Ö36)

“Arkadaşlarımıda çok seviyorum”(Ö45)

“**Ama** çalışa çalışa deniye deniye **ve** nenem şeker hastası olduğu için bizat ben ineyi uyguluyordum **ve** böylece doçent oldum yani profesörlüğün bir alt seviyesi.”(Ö45)

Sekizinci Sınıf Öğrencilerinin Sıklıkla Yaptıkları Yazım ve Noktalama Hatalarına İlişkin Bulgular

Sekizinci sınıf öğrencilerinin cümle düzeyinde karşılaştığı sorunlardan dördüncüsü noktalama ve imla kurallarına bağlı oluşan sorunlardır. Öğrencilerin yazdıkları cümlelerde noktalama ve imla kurallarının yanlış kullanılmasından kaynaklanan hata örnekleri Tablo 4’te yer almaktadır.

Tablo 4. Noktalama ve imla kurallarına bağlı oluşan sorunlar

Hata türleri	f
Noktalamaya bağlı oluşan hatalar	103
İmlaya bağlı oluşan hatalar	82
Toplam	185

Tablo: 4 incelendiğinde noktalamaya bağlı oluşan hatalar (103); imlaya bağlı oluşan hatalar (82); olarak tespit edilmiştir. Seçilen metin türünün mektup olması nedeniyle öğrencilerin çoğunun hitap cümlesini yazarken yanlışlık yaptığı gözlemlenmiştir. Özellikle özel isimleri ve cins isimleri karıştırdıkları saptanmıştır. Ayrıca öğrencilerin sözcüklerin yazılışında konuşma dili ile yazı dilini karıştırdıkları görülmüştür. Öğrencilerin yaptıkları hatalardan doğrudan alıntılar şu şekildedir:

“**Herşey** anlamakla başlıyor galiba.”(Ö6)

“Sevgili **ben**” (Ö12)

“Merhaba **on ilki halim**” (Ö19)

“Kendime olan **güvencim**, **inancimi** bitirdiler beni kimse desteklemiyor **zaten** hocalar hep **başarili** öğrenciler peşinde bizi düşünen inanan ilgilenen kimse yok **herşey onlari yapıyorlar**” (Ö19)

“Merhaba **on yıl sonraki** Songül” (Ö21)

“**taki** hayatımı değiştiren **Ortaokul** öğretmenim matematik hocam”

“Büyüyünce çok büyük bir **Mühendis** olacağım” (Ö23)

“Sevgili **gelecek**” (Ö38)

“Geçmişe dönersek **Ben** hep **profesör** Dr. Doğan ile anılmak isterdim.”(Ö45)

“**Ama** çalışa çalışa deniye deniye **ve** nenem şeker hastası olduğu için bizat ben ineyi uyguluyordum” (Ö45)

Tartışma, Sonuç ve Öneriler

Sekizinci sınıf öğrencilerinin yazma çalışmaları incelendiğinde ilkokulda edinilmesi gereken cümle düzeyinde yazma becerisinin araştırmaya katılan sekizinci sınıf öğrencileri tarafından edinilmediğini göstermektedir. Öğrencilerin cümle düzeyinde karşılaşılan sorunlarının çeşitlilik gösterdiği görülmektedir. Bahşi ve Sis'in (2019b) araştırmasında da benzer bir sonuç olması ortaokul öğrencilerinin yazma becerilerinde ciddi bir sorun olabileceğini düşündürmektedir.

Örneklem olarak ele alınan sekizinci sınıf öğrencilerinin cümle düzeyinde yaptıkları hatalar 45 öğrenciden 40'inde ciddi boyuttadır. Yapılan yanlışların çoğu öğrencilerin kurdukları cümlelerde mantıksal bir bütünlük oluşturamamalarıdır. Ayrıca özne-yüklem uyumsuzluğu, tamlamalara getirilen ekler, sözcüklerin veya söz gruplarının yanlış anlamda kullanılması, noktalama işaretleri ve imla kurallarına bağlı gerçekleşen hatalar ve cümleleri birbirine bağlamada bağlaçların yanlış şekilde kullanılmasından kaynaklanan hatalardır. Öğrencilerin yazılarında çok fazla cümle bozukluğu yaptıkları görülmektedir.

Sekizinci sınıf öğrencilerinin cümlelerinde mantık hatalarından kaynaklı en fazla karşılaştıkları sorun cümlelerin uzun ve anlamsal yönden kopuk olmasıdır. Öğrencilerin yazılı çalışma kâğıtları incelendiğinde sözcüklerin yanlış anlamda kullanıldığı, gereksiz sözcük kullanımına sıklıkla yer verildiği ve deyimlerin yanlış anlamda kullanıldığı tespit edilmiştir. Akbaba ve Yalçın (2016) tarafından altıncı sınıflarla yapılan çalışmada gereksiz sözcük kullanımından kaynaklanan hata sayısı 38 olarak belirlenmiştir. Bu araştırmanın sonucuyla da bu yönüyle benzerlik taşımaktadır. Büyükkiz (2009) sekizinci sınıflarla yaptığı çalışmada sözcüğün yanlış anlamda kullanılmasından kaynaklanan hataların yüksek frekans değerine sahip olduğunu tespit etmiştir. Bu araştırmanın da sekizinci sınıf öğrencileri ile yapıldığını göz önünde bulundurursak her iki araştırmanın sonucu paralellik göstermektedir. Öğrencilerin yazı dili ile konuşma dilini karıştırdığı görülmüş, cümleleri özensiz bir şekilde kâğıda aktardıkları gözlemlenmiştir. Babayiğit (2019), altıncı sınıflarla yaptığı çalışmada konuşma anlatım bozukluklarının yazıya yansımış olduğuna değinmiştir. Şişmanoğlu (2009) sekizinci sınıf öğrencilerinin yazma çalışmalarındaki sorunların daha çok "konuşma dilinin yazıya yansımaları" şeklinde olduğunu belirtmiştir. Bu araştırmanın sonuçları da Babayiğit (2019) ve Şişmanoğlu'nun (2009) araştırma sonuçlarıyla benzerlik göstermektedir. İlanbey ve Can'ın (2016) araştırma sonucuna göre öğrencilerin yazma sorunlarının daha çok konuşma dilinden kaynaklandığı belirtilmiştir. Demir (2013) yaptığı araştırmasında sekizinci sınıf öğrencilerinin Türkçe kazanımlarını edinme düzeylerinin düşük olduğunu, bu kazanımları gerçekleştirme düzeyinin %39 gibi düşük bir yüzdeye (sayıya/orana) denk geldiğini açıklamıştır. Bu çalışmada elde edilen sonuçların da bu doğrultuda olduğu görülmektedir.

Bu çalışmada öğrencilerin cümle düzeyinde karşılaştığı sorunlardan söz diziminden kaynaklı hatalar çoğunluktadır. Sekizinci sınıf öğrencilerinin sözdizimi ile ilgili sorunlarından frekans değeri en

yüksek olan hata türü öğelerin yanlış dizilmesidir. Bunun temel sebebi ise söz diziminin özne-yüklem uyumu, nesne-yüklem uyumu, cümle içerisinde bağlaçların yanlış kullanılması ve yüklemün geçişli-geçişsiz gibi birçok duruma göre değişimidir. Sözdizimi ile ilgili diğer sorunlar cümle içerisinde tümleç, nesne ve yüklem eksikliğinden kaynaklıdır. Diğer bir sorun ise bu öğelerin adlandırma sorunudur. Örneğin temel ve orta öğretimde sıkça rastlanılan Kerimoğlu'nun (2007) dolaylı tümleç adlandırması Türkçede hareketten doğrudan etkilenen nesneye doğrudan tümleç gibi bir ad verilmediğinden öğrencilerin kavram karmaşası yaşamasına neden olmuştur. Sözdizimi ile ilgili sorunlardan biri de tamlamalara getirilen ekler sonucu oluşan hatalardır. Tamlama eklerinin eksik kullanılması cümle sorunlarına neden olmuştur. Babayiğit (2019) altıncı sınıflarla yaptığı çalışmasında öğrencilerin, tamlayan ve tamlanan ekinde eksikliklerine dikkat çekmektedir. Her iki araştırma bu yönüyle benzerlik göstermektedir. Bu araştırmadan da hareketle Türkçe dil bilgisi yazımında sözdizimi ile ilgili eksiklikler olduğu açıktır. Bu yüzden Türkçenin biçimin yanında işlevin de göz önüne alınacağı sistemli, yeterli bilimsel bir dilbilgisinin yazılmasına ihtiyaç vardır (Eraslan, 2012).

Sekizinci sınıf öğrencilerinin cümlelerinde bağlama öğelerinin kullanımıyla ilgili hata frekans değeri 50'dir. Öğrencilerin sıklıkla "ve" bağlacı ile cümleleri gereğinden fazla uzatarak mantıksız cümlelerin oluşmasına neden olmuştur. Ek olan "-de,-da" ile bağlaç olan "de, da"yı karıştırdıkları görülmüştür. Ayrıca cümle içerisinde geçiş ve bağlantı sağlayan ifadelerin yanlış kullanılması anlamsal yönden kopuk cümlelerin oluşmasına neden olmuştur.

Araştırmaya katılan öğrencilerinin yazma çalışmalarında çoğu cümle bozukluğunun noktalama ve imla kurallarına uyulmamasından kaynaklandığı görülmektedir. Öğrencilerin yazma çalışmaları incelendiğinde çoğunlukla yazım kurallarına riayet etmedikleri ve noktalama işaretlerini kullanmadıkları görülmüştür. Yazma çalışmalarında buna dikkat edilmemesi ve hataların nicel olarak daha fazla olması öğrencilerin yazılı çalışmalarının analiz edilmesini güçleştirmiştir. Öğrencilerin noktalama işaretlerini çoğunlukla kullanmadığı kullansa bile yanlış kullandığı tespit edilmiştir. Akbaba ve Yalçın (2016) tarafından yapılan araştırma sonucunda öğrencilerin cümle düzeyinde noktalama hataları ile ilgili başlıkta hata frekansının yüksek olduğu tespit edilmiştir. Bu araştırma sonucunda sekizinci sınıf öğrencilerin daha çok yazım ve noktalama yanlışları, cümlelerin uzun ve anlamsal bütünlük bakımından kopuk olması ve öğelerin yanlış dizilmesi vb. konularda sorun yaşadıkları tespit edilmiştir. Bu araştırmanın sonucu da Akbaba ve Yalçın (2016) yaptığı araştırmanın sonucuyla benzerlik göstermektedir.

Sekizinci sınıf öğrencilerinin yazma çalışmalarında sorun yaşamalarının sebebi, öğretmenlerin yeterince sınıf içi yazma çalışmalarına yer vermemesi olabilir. Bu hipotezin doğruluğu yapılacak deneysel çalışmalarla ya da yazma becerisi çalışmalarında düzeltme basamağına ne kadar yer verildiğine dair öğretmenlerle yapılacak görüşmelerle araştırılabilir.

Öğrencilerin yerinde cümleler kurması, dili etkili ve doğru kullanmayı öğrenmesi için Türkçe derslerinde en az iki saat uygulamalı yazma çalışmalarının yapılması araştırma sonuçlarından hareketle önerilebilir. Öğrencilerin noktalama işaretlerini doğru ve yerinde kullanmasını sağlamak için sınıf içerisinde yazma çalışmaları yapılabilir ve hataları en aza indirmek için öğrencilere anında ger bildirim verilebilir. Öğrencilerin cümle kurarken cümleleri birbirine bağlamada kullanılan bağlaçları yerinde kullanmaları teşvik edilebilir ve anlamsal yönden kopuk cümleler oluşmasını engellemek için ilk aşamada kısa ve sade cümleler yazmaları sağlanabilir. Öğrencilerin yazma çalışmalarında yazı diliyle konuşma dilinin farkını ayırt etmelerini sağlayacak etkinliklere yer verilebilir. Yazma çalışmalarının değerlendirilmesinde akran değerlendirmeleri yapılarak sınıf içerisinde öğrenciler arasında etkileşim artırılabilir.

ENGLISH VERSION

Introduction

Of the four basic language skills, writing is the latest acquired one. Being one of the productive language skills, writing is a complex skill that actualizes in different levels as cognitive, affective, and psycho-motor. Writing skill is an activity sustaining for the whole lifetime to enable people to establish a healthy relationship with themselves and their environment. To Özbay (2014), writing is the expression of emotions, thoughts, wishes, and events with several symbols in accordance with the rules. Writing is the expression of the things that people think, hear, see, dream, feel, that is to briefly say, experience, by some symbols and codes (Akkaya and Doyumğaç, 2020; Gündüz and Şimşek, 2012; Yaman, 2014). Güneş (2014) explains that writing is expressing the emotions, thoughts, wishes, and events in the mind with various symbols in accordance with specific rules.

Language skills are processes that people develop throughout their lives and these skills grow spirally in a way to complete one another. In this respect, it is possible to say that when a skill does not develop properly, the other's development will also be negatively affected. Writing skill has its source from listening, reading, and speaking skills. For this reason, it cannot develop independently from other skills. Writing is the transformation of what people listen, read, and talk into a tangible form. Özdemir and Erdem (2011) define writing as one of the basic language skills together with reading, listening, speaking, visual reading, and visual presentation. According to Hayes (2010), writing is one of the elements of literacy along with reading and listening. Writing education takes place at certain stages in individuals. According to Akyol (2005), the initial phase of writing education is the teaching of primary reading and writing. Özbay (2000), on the other hand, classifies the writing stages as "sentence-level", "paragraph-level", and "text-level". It is obvious that the realization of a successful writing and production is subject to the education level of the student (Kıymaz and Doyumğaç), but at the same time, it can change according to the personality of the writer (student) (Çiçekli Koç, 2009). For this reason; many elements such as the sentence level, paragraph, transition between paragraphs, etc. in writing education should be considered, and also features such as student characteristics, students' attitude towards writing, writing need, etc. should be emphasized.

In the writing skill, the aim is to form sentences that conform to the rules of the language by combining words and letters. According to Karahan (2012), a sentence is a word or a series of words describing an emotion, a situation, an event together with making a judgment. When considered in terms of writing education, it is vitally important that a sentence has a specific coherence for its correct arrangement. The fact that well-established sentences consist of properly used words, good paragraphs consist of good sentences, and a well-crafted text consists of good paragraphs, reveals the importance of sentence in narration (Tansel, 1985, p.68). Bahşi and Sis (2019a), who state that the writing education, which begins with primary reading and writing process, continues with the studies carried out to develop the basic language skills of the students in the following years, indicate that it is targeted for individuals to express themselves in writing in the process of developing writing skills. The first phase of writing skill at the sentence level should be completed in the 2nd and 3rd grades of primary school. Unless this phase is completed in these grades, it constitutes a problem in further levels. It is observed that students have difficulties even in making a simple sentence in the further periods. (Akbaba & Yalçın, 2016). Coşkun (2015) states the problems encountered by students at the sentence level as follows:

“Most of the sentences are left unfinished or a new sentence is started in the middle of the former sentence. There is an incomprehensibility in nearly all sentences. There are significant mistakes in word choices. Since the students cannot express what they wish to say, they continuously repeat the same things. There are also countless mistakes in terms of spelling and punctuation” (s. 49-52).

The first problem faced by students at the sentence level is the written incomprehensibility. Written incomprehensibility causes the sentences not to be made in logical coherence. Being unable to learn the mother tongue well and not having the consciousness of the mother tongue cause incomprehensibility. (Pilancı, 1998, p. 229). Written incomprehensibility makes it difficult to perceive the messages that people want to convey and sets back learning. The mind struggles to correct the incomprehensibilities instead of trying to understand what is written (Alpay, 2004, p.51). The essential condition for preventing incomprehensibilities is to know and detect mistakes. Incomprehensibilities can be corrected by conscious and continuous writing practices (Aktaş and Gündüz, 2002, p. 115). Especially, since Turkish is an agglutinative language in terms of structure, the suffixes to the word sometimes cause incomprehensibility. One of the reasons for adding the wrong suffix to the word is that the person does not know the phrases that constitute the syntax. Another is that the verb is not placed to the subject according to the active or passive voice.

Avoiding problems at the sentence level in written expression activities depends on the implementation of the syntax in accordance with the rules. The words arranged next to each other form word-groups either by expressing judgment or representing entities, concepts, and movements. This arrangement is based on certain rules (Karahana, 2012, p.9). The syntax and sentence elements

must have a strong structure within a sentence. One of the elements that form the basis of the sentence is the subject and the other is the verb. Considering that the verb is the element that states a judgment, it should be remembered that there cannot be a sentence without a verb. Suffixes received by other elements between the subject and verb are shaped according to them. Word groups and clauses formed by phrases in the Turkish syntax are effective in determining the verb that will come to the sentence. The essential elements that determine the grammatical basis of a language are phrases. Phrases are formed by noun and adjective phrases in the sentence. It may be easy to make sentences with adjective and noun phrases at simple levels, but it is difficult to form sentences with adjective or noun clauses in a sentence. For this reason, it is not expected from a person who does not know the syntax well and does not understand the relationship among the sentence elements to make a good sentence and to writing practice. In order to minimize syntax errors, students' writing skills should begin to be developed at an early age, and practical exercises should be performed to teach the syntax rules to students (Akman, 2004; Delice, 2012, 2007, 2003).

Two factors render sentences to be coherent and easier to understand: properly used punctuation marks and orthographic rules. Özbay (2015) states that, when considered within four basic language skills, punctuation marks contribute to the development of both comprehension and expression skills. Just as the punctuation marks improve language skills, they also render the writing to be more meaningful and coherent. The texts that are composed by minding the spelling rules are permanent since they are created both aesthetically and within the framework of certain standards. According to Göğüş (1978), in order to minimize orthographic errors in writing activities, students should consider the principles such as learning by writing, learning with rules, concentrating on words that are difficult to write, creating lists of difficult words, opening discussions on writing problems, questioning their own difficulties, using a spelling guide and dictionary, etc. In this study, considering that the writing achievements that should be acquired at the primary school level are not obtained, it is aimed to determine the problems experienced by 8th-grade students in writing skill at the sentence level. For this purpose, answers to the following questions are sought:

- 1) What are the problems that eighth-grade students face at the sentence level?
- 2) What are the reasons why eighth-grade students cannot create their sentences in semantic coherence?
- 3) What are the syntax errors in eighth-grade students' writing?
- 4) What are the problems caused by the false use of conjunction elements in eighth-grade students' sentences?
- 5) What are the common spelling and punctuation errors eighth-grade students make?

Method

Research Model

In this study, one of the qualitative research methods, case study research was used. "Case study research is a qualitative approach in which the researcher collects detailed and in-depth information through the real life, a current limited system (a case) or multiple sources of information (e.g., observations, interviews, audial-visual materials, documents, and reports) in a given period." (Creswell, 2013, p. 97). In this study, in order to determine the problems at the sentence level noticed through previous observation in eighth-grade students' writings, it was tried to reach the result by examining the documents obtained with the writing activity in a certain time.

Participants and Material of the Research

Convenience sampling, which is among the purposive sampling methods, was used to determine the participants of the research (Yıldırım and Şimşek, 2013, p.141). By convenience sampling, the data of the research were obtained upon the receipt of the necessary ethical committee and institutional permits for 45 volunteer students attending the 8th grade of a secondary school located in the central district of a province in Turkey's southeast during 2018-2019 Academic Year. 20 of the students are girls and 25 are boys.

Collection of Data

For the collection data, the statement "Write a letter to yourselves ten years from now" was directed to eighth-grade students volunteering for the research. No time and page limitations were dictated. 45 students wrote down their emotions and thoughts and the data of the research were acquired. During the analysis process, students' mistakes were coded (e.g., Ö1: Student 1). Thus, the identities of the participants were concealed. The mistakes made by the students at sentence level were grouped under certain titles by creating upper categories. Research data were presented with the support of direct quotations from students' expressions.

Analysis of the Data

Content analysis technique was used to obtain the data. The basic process in content analysis is to gather similar data within the framework of certain concepts and themes and to organize and interpret them in a way that the readers can understand (Yıldırım and Şimşek, 2013, p. 259). In the analysis of this study, initially, the data were given by coding in titles and their subtitles, one containing the other. After assessing the students' worksheets, their mistakes, specific titles, and subtitles were grouped by two researchers. The principles of consistency and verifiability were used to ensure the reliability of the study. Sönmez and Alacapınar define Consistency and verifiability as follows (2016):

“Consistency can be embraced as determining whether a qualitative research is conducted in accordance with the rules and whether the method is used conveniently. Verifiability means, "yes the collected data and achieved results can be within this framework", "it can be accepted as such", "it means that these facts, results, and interpretations can be obtained from the data collected by the researcher” (p. 75).

After the titles and subtitles were determined, the same fifteen data randomly retrieved from the total 45, were analyzed by considering the titles determined by two researchers. Then the two researchers came together and compared their analyses. In this way, a consensus was achieved, and rater consistency and verifiability were tried to be ensured.

To increase the validity of the research data, direct quotations were made from the expressions of the students.

Ethical Permissions of the Study

In this study, all rules defined to be abided by as per the scope of "Higher Education Institutions Scientific Research and Publication Ethics Directive" were followed. None of the actions defined under the title "Actions Against Scientific Research and Publication Ethics", which is the second part of the directive, have been committed.

Ethical committee permission information: Name of the committee conducting the ethical evaluation: İnönü University Scientific Research and Ethics Committee Social Sciences and Humanities Scientific Research Ethics Committee

Date of ethical evaluation decision: 11/02/2021

Ethics evaluation certificate issue number: 2021/ 4-14

Findings and Interpretation

Findings Regarding the Problems that Eighth Grade Students Encounter at the Sentence Level

The mistakes made by sampled eighth-grade students at the sentence level are serious in 40 out of 45 of them. Most of the mistakes made are that students cannot constitute a logical coherence in their sentences. Besides, subject-verb disagreement, affixes to phrases, incorrect use of words or phrases, errors due to punctuation marks and orthographic rules, and errors stemming from the incorrect use of conjunctions in linking sentences are also common. It is observed that the students make a lot of sentence faults in their articles. The percentage distribution of the problems faced by the eighth-grade students at the sentence level in their writing practices is given in Figure 1.

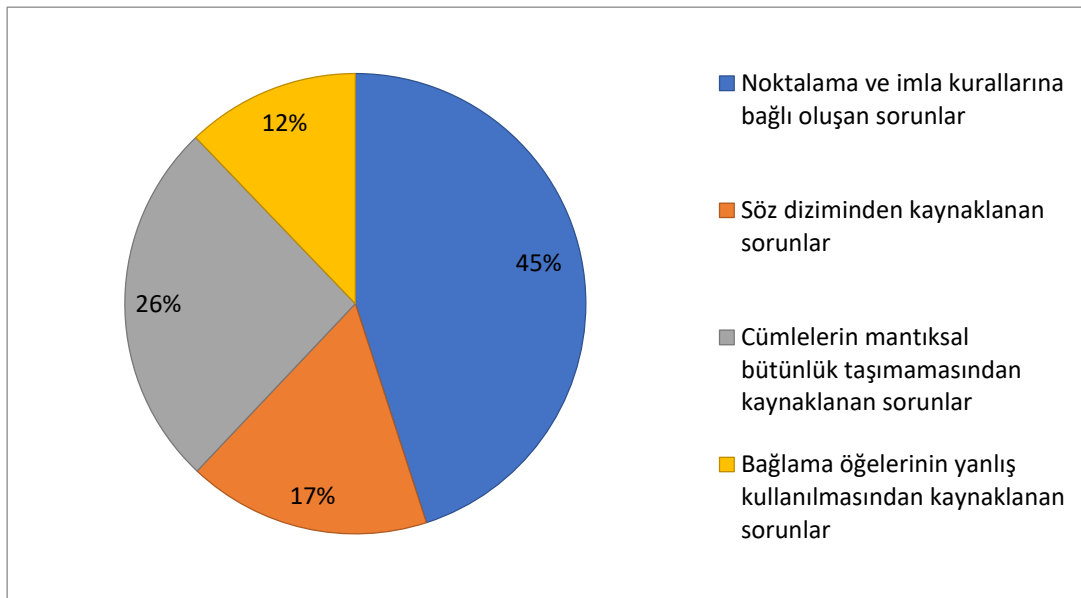

Figure 1. The percentage distribution of the problems faced by the eighth-grade students at the sentence level

A total of 411 errors were detected in the analyzed writing practices of 45 participants. When Figure 1 is examined, it is seen that 45% of these errors are due to punctuation and orthographic rules (f: 185); It is seen that the errors caused by the sentences not being composed in a logical coherence are 26% (f: 106), the errors related to the syntax are 17% (f: 70), and the errors caused by the incorrect use of the conjunction elements are 12% (f: 50). The fact that the sentence-making skill, which should be acquired at the primary school level, is at this level for 8th grade highlights the necessity of this study.

Findings Related to Logic Errors in Sentences of Eighth Grade Students

The first problem encountered by eighth-grade students at the sentence level is that they cannot construct sentences in logical coherence. Examples of errors stemming from the length and semantically disconnectedness of sentences written by students, false use of words and idioms, subject-verb disagreement, and usage of unnecessary words are given in Table 1.

Table 1. Students' problems regarding their inability to compose sentences in a logical coherence

Error Types	f
Sentences being long and semantically disconnected	43
Errors stemming from the subject-verb disagreement	21
Errors stemming from unnecessary word usage	19
False use of words	16
False use of idioms	7
Total	106

When Table 1 is examined, the distribution of errors is detected as follows; the sentences being long and semantically disconnected (43); errors stemming from subject-verb disagreement (21); errors stemming from unnecessary word usage (19); false use of words (16); false use of idioms (7). When the data is analyzed, it is seen that semantic disconnection occurs due to the students making long

sentences and unnecessary repetition takes place. False use of words causes ambiguity. Some statements of the students showing their corresponding mistakes are as follows:

“İnşallah çalışkan ve hayatında dahada güzel şeylerin olmasını istiyorsan iş yerinde cana yakın arkadaşların var.”(Ö1)

“İnsanlar önemli olan her bir başarısızlık yılmamak, azim ve gayretli olmaktır.”(Ö2)

“Şimdi 23 yaşındayım ve çok mutluyum insanın hayatında dönüm noktası verdiği bazı zamanlar gerçekten bir ömür boyu hayatını değiştiriyor” (Ö3)

“Yanlış yolu seçerse koca bir üzünlükle sonuçlarına katlanır.”(Ö4)

“Geleceğe dair tek istediği şey okuluma dönmek arkadaşlarımı özledim.”(Ö6)

“İnşallah corona belası kalkar 2020’ye kadar yarabbim kendine”(Ö8)

“Kendi hevesimi tuttum.”(14)

“İnsanlar insanlarla yardımsever olması lazım İnsanlarla hoşgörülü olması lazım. Eğer insanlarla yardımlaşarsak insanlarla aramızda düşmanlık, cimri vb. şeyler içimizden gider eğer içimizden giderse insanlarla hoşgörülü ve cömert olup insanlarla yardımlaşırız.”(Ö17)

“10 yıl sonra kendimi bir ana sınıfı hocası olmamı isterdim..”(Ö27)

“Aileme bakmayı ve kendi maaşımı almışımıdır”(Ö42)

“Virüsle beraber gelen küresel ısınmaya devam eden zorlu hayat şartları geleceğimize daha hassas ve daha az zararlarla kurtarabileceğimiz çözümler üretmek zorundayız.” (Ö44)

It is observed that, while making sentences, students make mistakes as a result of not paying attention to the subject-verb agreement and using the words that have the same meaning together due to the usage of unnecessary words. Some statements of the students indicating their mistakes are as follows:

“Ama birçok insanlar bildikleri halde birbirlerine yardım etmiyorlar.”(Ö3)

“Bazı insanların bu özellikleri kendilerini dostsuz bırakırlar”(Ö6)

“Sen karşısındaki kişiyi anlamalı ve ona karşı davranmalıyız.”(Ö6)

“Yardımlaşalım paylaşalım hepimiz faydalanırım”(Ö8)

“Aslında radyo bölümü şöyle insanlara yardım ediyorlar” (Ö9)

“Bu haksızlıklara kadınlarımız boyun eğiyorlardı.”(Ö9)

“Toplum bir konuda farklı görüşmelere açık olmalıdırlar.”(Ö21)

“Kimse bizi sevmeyiz bize yardım etmezler.”(Ö28)

"...ve dünya eski güzel hayatına geri dönmüşlerdi ve bundan dolayı doktorluğu seçmişlerdi."(Ö29)

"İnsanlar ne ekerlerse onu biçerler"(Ö34)

"Vakit geçirdiğimiz bu zorlu yaşam koşullarında geleceğimiz için iyi adımlar atmamız gerekir" (Ö44)

Findings Regarding Syntax Errors in Eighth Grade Students' Writings

The second one of the problems encountered by eighth-grade students at the sentence level is syntax errors. Examples of errors caused by students' mistakes in sentences due to the lack of objects, verbs, and complements, and incorrect arrangement of elements; and errors caused by suffixes to phrases are given in Table 2.

Table 2 Errors stemming from syntax in sentences

Error Types	f
Errors due to misarrangement of elements	23
Errors stemming from lack of verb	18
Errors stemming from lack of object	12
Errors stemming from suffixes to the phrases	9
Errors stemming from lack of complements	8
Total	70

When Table 2 is examined, errors arising from the false arrangement of elements (23); errors due to lack of verb (18); errors due to lack of object (12); errors resulting from suffixes to phrases (9); errors arising from the absence of complement (8) were identified. The elements of the sentence are the building blocks of the sentence. Since sentences made without verbs do not inform judgment, they become meaningless. In direct quotations taken from students, it is seen that sentences are composed without verbs. As a result of the lack of object, complement, and incorrect suffixes to phrases, defective sentences were made. Some statements of the students indicating their mistakes are as follows:

"ve arkadaşlığın devam etmez"(Ö1)

"Geçmişte centilmence oynanılan futbol şimdilerle alakası yok."(Ö2)

"Yaptığımız emeğin karşılığını almalıyız. Ve boşa çıkarmamalı"(Ö4)

"İnsanlara faydalı olabilmek ve mutlu, huzurlu olacağın mesleği yapmanın (en önemlisi de bu) mutluluğu."(Ö6)

"Günümüzde insanların bir değerini kaybetme aşamasına geldikleri ortadadır."(Ö7)

"Ülkemizde çoğu insanlar okul okumamış."(Ö7)

"Çocuklar hepsi okula gidiyordu."(Ö11)

"Okuma bilmeyen bir toplum her zaman sanki bir yarısı eksikmiş gibidir."(Ö17)

"Bütün hocalarıma teşekkürler onların çabalarıyla." (Ö20)

"Bağlantının koptuğu varsa ve özlüyorsan ara " (Ö20)

"umarım gelecekteki ben bu yolda kendini kaybetmeden sağlam bir şekilde ilerlersin."(Ö20)

"O toplum birlikte her şey üstesinden gelebilir."(Ö28)

"Hep insanlara özendim giyimine sevgisine kandım yaşayamadım"(Ö39)

Findings Regarding the Problems of Conjunctive Elements Arising from Misuse of Sentences of Eighth-Grade Students

The third problem faced by eighth-grade students at the sentence level is the incorrect use of conjunctive elements in a sentence. Examples of errors arising from the unnecessary use of the conjunction "ve(and)", the incorrect use of the conjunction "de(also)", and the incorrect use of expressions that provide transition and connection in the sentences written by the students are given in Table 3.

Table 3. Students' problems regarding not using conjunctive elements in sentences correctly

Errors	f
Unnecessary use of the conjunction "(ve) and" for linking sentences.	21
false use of the junction "de (also)"	18
Misuse of phrases that provide transitions and links	11
Total	50

When Table 3 is examined, the unnecessary use of the conjunction "ve (and)" in linking sentences (21); false use of the conjunction "de (also)" (18); false use of expressions that provide transition and connection (11) are detected. When we have a look at the direct quotations of the students, the unnecessary use of the conjunction "ve (and)" leads to the formation of complex sentences. It is observed that the suffix "-de, -da (in, at)" and the conjunction "de, da (also)" are frequently confused. Besides, it is observed that the expressions that enable transition and connection between sentences are used incorrectly. Some statements of the students indicating their mistakes are as follows:

"...hayatında dahada güzel şeylerin olmasını istiyorsan iş yerinde cana yakın arkadaşların var."(Ö1)

"Tahminimce liseyi ve üniversiteyi kazanmış ve başarıyla bitirmişsindir."(Ö11)

"Şimdi okul hayatımdan bahsedeyim; derslere çalışıyorum ve ortaokulda son yılım derslerimi ve hocalarımı seviyorum" (Ö25)

"İnsan kendi kendine verdiği kararlar önünde ne hayaller nede gerçekleri bırakıyor." (Ö25)

"Bundan 10 yıl önce covid adında bir hastalık çıkmıştı milyonlarca insanımızı kaybetmiştik ve çok yakınlarımızı da kaybetmiştik ve çok doktorlarımızı da kaybettik ve anladık ki doktor bir insan için canını hiçe sayıp o riski göze alıyormuş ve en sonunda aşı üretilmişti ve herkes bu hastalıktan

kurtulmuştu ve dünya eski güzel hayatına geri dönmüşlerdi ve bundan dolayı doktorluğu seçmişlerdi.”(Ö29)

“Belkide kıyamet kopmuştur.”(Ö32)

“Tıp bölümünü 6 yıl okuyup Çocuk doktoru olmak sonra da hasta çocukları iyileştirmek maaşını biriktirip annem ve babama ev almak ve o evde kardeşimle yaşamak.”(Ö33)

“tabikide okula zorla gelmiyorduk”(Ö36)

“Arkadaşlarımıda çok seviyorum”(Ö45)

“Ama çalışa çalışa deniye deniye ve nenem şeker hastası olduğu için bizat ben ineyi uyguluyordum ve böylece doçent oldum yani profesörlüğün bir alt seviyesi.”(Ö45)

Findings Regarding the Orthographic and Punctuation Errors Frequently Made by Eighth-Grade Students

The fourth of the problems faced by eighth-grade students at the sentence level is the problems related to punctuation and orthographic rules. Examples of errors caused by the false use of punctuation and orthographic rules in the sentences written by the students are given in Table 4.

Table 4. Problems depending on punctuation and orthographic errors

Error Types	f
Errors due to punctuation	103
Errors due to ortographic rules	82
Total	185

When Table 4 is examined, the errors due to punctuation (103) and orthographic errors (82) are determined. It is observed that most of the students make mistakes in writing the salutation sentence since the selected text type is a letter. It is determined that they especially confuse proper nouns and common nouns. Besides, it is observed that the students confuse the spoken language with the written language in the spelling of the words. Direct quotations from students' mistakes are as follows:

“Herşey anlamakla başlıyor galiba.”(Ö6)

“Sevgili ben” (Ö12)

“Merhaba on ilki halim” (Ö19)

“Kendime olan güvencim, inancımı bitirdiler beni kimse desteklemiyor zaten hocalar hep başarılı öğrenciler peşinde bizi düşünen inanan ilgilenen kimse yok herşey onlari yapıyorlar” (Ö19)

“Merhaba on yıl sonraki Songül” (Ö21)

“taki hayatımı değiştiren Ortaokul öğretmenim matematik hocam”

“Büyüyünce çok büyük bir **Mühendis** olacağım” (Ö23)

“Sevgili **gelecek**” (Ö38)

“Geçmişe dönersek **Ben hep profesör Dr. Doğan ile anılmak isterdim.**”(Ö45)

“**Ama çalışa çalışa deniye deniye ve nenem şeker hastası olduğu için bizat ben ineyi uyguluyordum**”
(Ö45)

Discussion, Conclusion, and Recommendations

When the writing practices of eighth-grade students are examined, it reveals that the writing skill at the sentence level that should be acquired in primary school is not acquired by the eighth-grade students who participated in the study. It is observed that the problems encountered by the students at the sentence level vary. The fact that there is a similar result in the study of Bahşi and Sis (2019b) calls up that there may be a serious problem with secondary school students' writing skills.

The mistakes made by sampled eighth-grade students at the sentence level are serious in 40 out of 45 of them. Most of the mistakes made are that students cannot constitute a logical coherence in their sentences. Besides, subject-verb disagreement, affixes to phrases, incorrect use of words or phrases, errors due to punctuation marks and orthographic rules, and errors stemming from the incorrect use of conjunctions in linking sentences are also common. It is observed that the students make a lot of sentence faults in their articles.

The most common problem that eighth-grade students encounter in their sentences due to logical errors is that their sentences are too long and semantically disconnected. When the worksheets of the students are examined, it is found that the words are used in the wrong sense, unnecessary words were frequently used, and idioms were used in the wrong sense. In a study conducted by Akbaba and Yalçın (2016) in sixth-graders, the number of errors stemming from the use of unnecessary words was determined as 38. In this respect, it is similar to the result of this research. In his study with the eighth-graders, Büyükkız (2009) found that the errors caused by using the word in the wrong sense have a high-frequency value. Considering that this research is also conducted with eighth-grade students, the results of both studies are parallel. It is observed that the students confused the written and spoken language and they wrote down the sentences in an inattentive manner. In his study with the sixth-graders, Babayiğit (2019) mentions that incomprehensibility is reflected in the writing. Şişmanoğlu (2009) states that the problems in the writing activities of -grade students are mostly in the form of "reflecting the spoken language in writing". The results of this study are similar to the results of Babayiğit (2019) and Şişmanoğlu's (2009) researches, too. According to the results of İlanbey and Can's (2016) research, it is stated that the writing problems of the students are mostly caused by the spoken language. Demir (2013) stated in his research that eighth-grade students' level of Turkish acquisitions is low, and the realization level of these acquisitions corresponds to a low

percentage (number/ratio) of 39%. It is seen that the results achieved in this study are also in this direction.

In this study, among the problems faced by the students at the sentence level, errors stemming from the syntax are predominant. Among the problems that eighth-grade students face regarding syntax, the type of error with the highest frequency is the incorrect arrangement of the elements. The main reason for this is that the syntax changes according to many factors such as subject-verb agreement, object-verb agreement, false use of conjunctions in a sentence, and transitive- intransitive state of the verb. Other syntax problems stem from a lack of conjunctions, objects, and verbs in a sentence. Another problem is naming these elements. For example, Kerimoğlu's (2007) naming of indirect object, which is frequently encountered in primary and secondary education, causes students to have confusion of concepts because the object directly affected by the verb is not named as a direct object in Turkish. One of the syntax-related problems is the errors that arise due to suffixes to the phrases. Incomplete use of phrase suffixes causes sentence problems. Babayiğit (2019), in his study with sixth-graders, highlights the deficiencies of the students in suffixes to determining and determined. Both studies have similarities in this aspect. Based on this research, it is obvious that there are syntax deficiencies in Turkish grammar literature. Therefore, there is a need to write a systematic, sufficient, and scientific grammar source in which the Turkish language will be considered both by function and form aspects. (Eraslan, 2012).

The error frequency value related to the use of conjunction elements in the sentences of eighth-grade students is 50. Students often over-extend the sentences with the conjunction "ve (and)", which causes the formation of illogical sentences. It is observed that they confuse the suffix "-de, -da (in, at)" with the conjunction "de, da (also)". Also, the false use of expressions that provide transition and connection within the sentence leads to the formation of semantically disconnected sentences.

In the writing practices of the students participating in the study, it is seen that most sentence incomprehensibilities stem from not following the punctuation and orthographic rules. When the writing practices of the students are examined, it is seen that they mostly did not follow the orthographic rules and did not use punctuation marks. Ignoring to pay attention to this in the writing practices and the higher quantity of errors made it difficult to analyze the practices of the students. It is determined that students often do not use punctuation marks and when they do, they use them wrong. As a result of the research conducted by Akbaba and Yalçın (2016), it is found that students have a high error frequency in the title regarding the punctuation errors at the sentence level. As a result of this research, it is detected that the eighth-grade students mostly have problems such as orthographic and punctuation errors, too long sentences, and disconnectedness in terms of semantic coherence, false arrangement of elements, etc. The result of this research is similar to the result of the one conducted by Akbaba and Yalçın (2016).

The reason for eighth-grade students having problems in writing practices may be that teachers do not allow enough in-class writing practices. The accuracy of this hypothesis can be questioned by experimental studies or interviews with teachers about how much the correction step is included in writing skill practices.

Based on the results of the research, it can be recommended that students should perform at least two hours of applied writing practices in Turkish classes to make appropriate sentences and learn to use the language effectively and correctly. To ensure that students use the punctuation marks correctly and appropriately, writing practices can be performed in the classroom and immediate feedback can be given to students to minimize errors. Students can be encouraged to use the conjunctions used to link sentences appropriately while making sentences and it can be provided that they shall initially write short and simple sentences in order to prevent semantically disconnectedness. In the writing practices of the students, activities that will enable them to distinguish between written and spoken language can be included. In the evaluation of writing practices, peer evaluations can be made to increase the interaction among students in the classroom.

Kaynakça

- Akbaba, R. S. & Yalçın, S. K. (2016). 6. sınıf öğrencilerinin yazma becerilerinde görülen hataların sınıflandırılması. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi*, 5(3), 1320-1338.
- Akkaya, A. & Doyumğaç, İ. (2020). Türkçe eğitiminde temel kavramlar. İçinde Ahmet Zeki Güven (Ed.), *Türkçe Eğitime Genel Bir Bakış* (ss. 21-38). Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık.
- Akman, E. (2004). *Belirtisiz İsim tamlaması mı sıfat tamlaması mı?* V. Uluslararası Türk Dil Kurultayı. Ankara. I, 119-124.
- Aktaş, Ş. & Gündüz, O. (2002). *Yazılı ve sözlü anlatım*. Ankara: Akçağ Yayınevi.
- Akyol, H. (2005). *Türkçe ilk okuma yazma öğretimi*. Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık.
- Alpay, N. (2004). *Dilimiz, dillerimiz uygulama üzerine yazılar*. İstanbul: Metis Yayınları.
- Babayiğit, Ö. (2019). Ortaokul altıncı sınıf öğrencilerinin yazılı anlatım bozukluklarının incelenmesi. *Yüzüncü Yıl Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 45, 117-132.
- Bahşi, N. & Sis, N. (2019a). Ortaokul öğrencilerinin cümle, paragraf ve metin oluşturma düzeyi üzerinde etkili olan değişkenler. *Ana Dili Eğitimi Dergisi*, 7(3), 553-573.
- Bahşi, N. & Sis, N. (2019b). Ortaokul öğrencilerinin yazma düzeyleri ve yazılarında karşılaşılan sorunlar. *Milli Eğitim*, 48(224), 181-211.
- Büyükkız, K. K. (2009). İlköğretim 8. sınıf öğrencilerinin söz dizimi ve anlatım bozuklukları üzerine bir araştırma. *Gazi Türkiyat Türkoloji Araştırmaları Dergisi*, 1(4), 167-178.
- Coşkun, E. (2015). Yazma eğitiminde aşamalı gelişim. İçinde Murat Özbay (Ed.), *Yazma Eğitimi* (ss. 49-87). Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık.
- Creswell, J. W. (2013). *Nitel araştırma yöntemleri: Beş yaklaşıma göre nitel araştırma ve araştırma deseni* (3. baskıdan çeviri). Mesut Bütün ve Selçuk Beşir Demir (Çev. Ed.). Ankara: Siyasal Kitabevi.
- Çiçekli Koç, G. (2009). *Türkiye'de ve batı'da paragraf yazma öğretimi*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İzmir.
- Delice, H. İ. (2003). Türkçe sözdiziminde tümleç. *Türk Dili ve Edebiyatı Makaleleri*, 3, 1-36.
- Delice, H. İ. (2007). Yüklemin özne ve nesne ilişkisi. *Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 31(2), 155-159.
- Delice, H. İ. (2012). Cümle nasıl tanımlanmalıdır? *Turkish Studies-International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, 7(1), 37-40. <https://doi.org/10.7827/TurkishStudies.2954>
- Demir, T. (2013). Yazma becerisine yönelik kazanımların ortaokulda gerçekleşme düzeyi. *Okuma Yazma Eğitimi Araştırmaları*, 1(1), 45-56.
- Eraslan, K. (2012). *Grammer yazımıyla ilgili metot sorunları. Türk Gramerinin Sorunları I-II*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.

- Göğüş, B. (1978). *Orta dereceli okullarımızda Türkçe ve yazın öğretimi*. Ankara: Gül Yayıncılık.
- Gündüz, O. & Şimşek, T. (2012). *Anlatma teknikleri II: yazma eğitimi*. Ankara: Grafiker Yayıncılık
- Güneş, F. (2014). *Türkçe eğitimi/ yaklaşımlar ve modeller*. Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık.
- Hayes, D. (2010). *Encyclopedia of primary education*. Oxon: Routledge.
- İlanbey, Ö. & Can, R. (2016). Ortaokul öğrencilerinin yazılı anlatımlarında konuşma dili unsurlarının incelenmesi. *Journal of World of Turks*, 8(2), 241-256.
- Karahan, L. (2012). *Türkçede söz dizimi*. Ankara: Akçağ Yayınevi.
- Kerimoğlu, C. (2007). Türkçe dil bilgisi öğretiminde yapı bakımından cümle sınıflandırmaları. *Dokuz Eylül Üniversitesi Buca Eğitim Fakültesi Dergisi*, 21, 98-107.
- Kıymaz, M. S. & Doyumğaç, İ. (2020). Consistency of the narrative texts written by middle school students and their textual creation levels. *Educational Policy Analysis and Strategic Research*, 15(3), 207-232. <https://doi.org/10.29329/epasr.2020.270.10>
- Özbay, M. (2000). *İlköğretim okulu öğrencilerinin yazılı anlatım becerileri-alan araştırması*. Ankara.
- Özbay, M. (2014). *Anlama teknikleri III/dinleme eğitimi*. Ankara: Öncü Kitap.
- Özbay, M. (2015). *Yazma Eğitimi. Yazma eğitiminde noktalama ve imla*. Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık.
- Özdemir, N. H. & Erdem, İ. (2011). Türkçe öğretmeni adaylarının yazma alışkanlığının bazı değişkenler açısından değerlendirilmesi, *Uşak Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 4(2), 102-129.
- Pıllancı, H. (1998). Anlatım Bozuklukları. H. Pıllancı (Ed.). *Sözlü ve Yazılı Anlatım içinde* (ss. 219-234). Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Yayınları.
- Sönmez, V. & Alacapınar, F. G. (2016). *Sosyal bilimlerde ölçme aracı hazırlama*. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Şişmanoğlu, A. S. (2009). *Türkçe dersi öğretim programının amaç ve kazanımları açısından Trabzon ili 8. sınıf öğrencilerinin yazılı anlatım becerilerinin değerlendirilmesi*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Karadeniz Teknik Üniversitesi, Trabzon.
- Tansel, A. F. (1985). *İyi ve doğru yazma usulleri*. İstanbul: Kubbealtı Neşriyatı.
- Yaman, E. (2014). *Yazma sanatı*. Ankara: Akçağ Yayınevi.
- Yıldırım, A. & Şimşek, H. (2013). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*. Ankara: Seçkin Yayıncılık.